

Lab:

Szabad Szó

Megj.: 1950 OKT. - 1.

BUDAPEST Váci út

A nyugati pályaudvartól Ujpestig húzódik, de igazi jellege a Lehel-térnél kezd kibontakozni. Ide egy nagy templomot építettek abban az úgynevezett „keresztény korszakban”, amikor a munkáslakta városrészeket telerakták templomokkal. Az volt a rögeszménk, hogy az itt lakók mindegyiknek templomhiányban szenvednek. Semmi adat nincsen azonban arra, hogy a középkori stílusú épület nagyobb ájtatosságra készítette volna a Váci-út dolgozóit. Jobban bíztak továbbra is a saját szervezeteik és a sztrájk erejében.

A magyar vasipar, főképp a középipar utcája volt és maradt mindmáig... A korai magyar kapitalizmus az olcsó és mocsaras telkekre sietve húzta fel gyárépületeit, amelyek vakolatlan tégláit csakhamar belepte a korom és füst és így hibátlanul idézték a régi vármegyei börtönök hangulatát. Kietlenek voltak a gyárépületek, bérkaszárnnyák és zord bennük az emberek élete. A füstfellegek alól időnként harsányan zengett az elégedetlenség s a kormányok ilyenkor sietősen rendőri, sőt katonai csapatokat rendeltek oda. Ezeket a dolgozókat gyakran kö- és téglazáporral üdvözölték.

Ma már az utca külseje is más. Hüen mutatja, mekkorát változott itt az élet a felszabadulás óta. Éppen erről beszélgetünk Sárík András sodronygyári munkással. Régi embere az utcának, ismeri ennek multját, jelenét, töviről-hegyire. Erről beszél s mondanivalója valóságos regény. A magyar bérmunkásság életregénye, amint a tömegszállások és sztrájkanyag homályból munkanélkültségen, kizárá-

sokon, bebörtönzéseken keresztül eljutott a felszabadulásig.

— Az volt az első igazi ünnepem, amikor a Lőportár-út sarkán megláttam az első orosz katonát — mondja és a szeme megtelik az emlékezés fényével.

Az utca két oldalán virágsáv. Az őszeleji virágok tarka pompázásával, beljebb a térségen új házcsoport erkélyes, világos lakásokkal. Azok laknak bennük, akik fiatalokorokban a mellékutcák ágyrajói voltak.

A sunyi kocsmák nagyrésze eltűnt, KÖZÉRT-fiók, TEJÉRT. cukrárzsda lett belőlük. Egyikből női fodrászat. Tíz évvel ezelőtt elmebetegnek tartották volna, aki itt ilyen boltot nyit, itt most telve van fiatal lányokkal, akik a gyárakban dolgoznak.

A gépészeti technikum tanulói jönnek könyvekkel, aktatáskával kezükben. Fiúk, lányok együtt, mind jólöltözöttek, vidámak.

— Bizony az én inaskoromban másként volt, — mondja Sárík. Egy zsákdarabon aludtam a műhelyben és pofonnal ébresztettek fel. Ma a tanulók jó kosztot, szép, tiszta lakást kapnak az otthonban — ingyen és heti 50 forint fizetést. Fel sem lehet mérni, ami akkor volt és ma van. Egészen más, új, friss lett itt a világ, — mondja búcsúzóul.

Megy be a gyárba, délutáni műszakos.

A régi házak nagy részét újra vakolták, festették, mindenütt építőállványok, kertek, parkok. A gyárak homlokzatár vörös csillag ragyog. Amott a nemsokára elkészülő Sztálin-híd feljáróját parkozzák. Egy csapat úttörő halad amarra énekelve.

Ezeket már nem eszi meg a korom és a tőke.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:		Cím:		Forrás:	
		Budapest Váci-út		Gyárak és Váci út	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Helyszám:	Személy:
	1950. okt. 1.				
Tárgy:	Hely:	Idő:	Helyszám:	Oszályozás	
		1950.		Váci út	
				725.092.1	